

**การพัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)
และความพึงพอใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD ร่วมกับสื่อประสม ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

**THE DEVELOPMENT OF PHONETIC PRONUNCIATION ABILITY (PINYIN) AND
SATISFACTION USING STAD COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE WITH MULTIMEDIA
OF MATHAYOM 1 STUDENTS**

อุไรวรรณ โปยทอง¹, ดร.ธิดารัตน์ สมานพันธ์²

วิทยาลัยนครราชสีมา

Uraiwan Poeythong¹, and Tidarat Samanpan²

Nakhon Ratchasima College

Corresponding Author E-mail: eunoi5010@gmail.com

(Received : January 21, 2025; Edit : January 26, 2025; accepted : January 31, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดความสามารถทางการอ่าน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.60 และ 23.33 คะแนน ตามลำดับ 2) ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และเกณฑ์ผ่านเท่ากับ 21.00 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.24) ผลการระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

จากผลการวิจัยนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง หรือใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนผ่านเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือและสื่อประสมในบริบทการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การพัฒนาทักษะด้านภาษา การอ่านเขียน หรือแม้กระทั่งวิชาที่ต้องการความเข้าใจเชิงโครงสร้างและการปฏิบัติ

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม, ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน), ความพึงพอใจ

Abstract

This research aimed to: 1) compare the reading ability of Pinyin phonetics among Grade 7 students before and after using cooperative learning with the STAD technique combined with multimedia; 2) compare students' reading ability in Pinyin phonetics after the intervention with the criterion of 70% of the total score; and 3) examine the satisfaction of Grade 7 students toward the use of cooperative learning with the STAD technique combined with multimedia

The sample group consisted of 30 Grade 7 students from Nong Hee Charoenwit School, selected using cluster sampling. The research instruments included: 1) a lesson plan, 2) a reading ability test, and 3) a satisfaction questionnaire. Data analysis employed mean, percentage, standard deviation, and t-test statistics. The research findings revealed that: 1) the students' reading ability in Pinyin phonetics improved significantly, with average scores increasing from 11.60 before the intervention to 23.33 after the intervention; 2) the average score of 23.33 after the intervention exceeded the passing criterion of 21.00 points (70% of the total score); and 3) the students' satisfaction with the cooperative learning approach using the STAD technique combined with multimedia was at the highest level ($\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.24).

These findings can be applied to other foreign language courses to enhance pronunciation skills or serve as a guideline for designing instructional approaches that promote student engagement through cooperative learning and multimedia. Furthermore, this approach can be adapted to various educational contexts, such as language skill development, literacy improvement, or subjects requiring structural understanding and hands-on practice.

Keywords : Cooperative Learning with the STAD Technique Combined with Multimedia, Pronunciation Proficiency in Phonetic Symbols (Pinyin), Satisfaction,

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้เพื่อการประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าใจองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น กว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้น พื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาอื่น ๆ นั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 และ (ฉบับที่ 3) 2553 ได้กำหนดแนวทางการศึกษาไว้ในหมวด 4 ซึ่งเป็นหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่ง มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งมาตรา 22 ให้หลักการจัดการศึกษาว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาความสามารถตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และในมาตรา 24 ยังได้กำหนดการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นที่การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องผสมผสานสาระต่าง ๆ อย่างสมดุลรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียน อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และใช้วิจัยเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และให้พ่อแม่ผู้ปกครองชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ชีวิต 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดเชื่อว่าทุกคนมีความรู้สามารถพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียนกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญความรู้และ คุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ถึงแม้ประเทศไทยจะให้ความสำคัญและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน แต่ผลการเรียนรู้ภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนมีความสามารถด้านภาษาจีนต่ำ จากผลสำรวจตลอดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนที่กระทรวงศึกษาธิการ สภาการศึกษาแห่งชาติ และสถาบันภาษาจีนจัดทำขึ้น พบว่า การเรียนการสอนภาษาจีนมีปัญหาทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัยผลศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ชุน เหล่ย, (2550: 135-137) พบว่า นักเรียนขาดความเข้าใจในการเรียน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยการศึกษาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถม – มัธยมศึกษาของศูนย์ภาษาจีน (สถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551) พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ภาษาจีนยากโดยเฉพาะการเขียนตัวอักษรจีน นอกจากนี้ ในด้านการเรียนการสอนภาษาจีนยังพบปัญหาที่ส่งผลให้นักเรียนไม่มีทักษะในการสื่อสารภาษาจีน คือ ครูไม่มีเทคนิค ที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เอื้อต่อการฝึกทักษะอย่างจริงจังครูขาดความรู้ ความมั่นใจและทักษะในการสอน ครูขาดสื่อวัตกรรมการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ การเรียนการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นการบรรยายหรือการท่องจำ อาจไม่สามารถสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจและทักษะในการใช้งานภาษา การแก้ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความกระตือรือร้นและการมีส่วนร่วมของนักเรียน รวมถึงการใช้เทคนิคการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

การเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจรูปแบบหนึ่งคือ การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) เป็นเทคนิคที่ใช้เกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยจะแบ่งกลุ่มออกตามความสามารถ 4-5 คน ในกลุ่มโดยจะมีนักเรียนที่เก่ง ปานกลางและอ่อน เทคนิคการเรียนการสอนแบบกลุ่มนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น เพราะเพื่อนในกลุ่มจะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียนเองจะอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังได้ และทำให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจดีขึ้น ในการตอบคำถามในห้องเรียน ถ้าหากนักเรียนคนหนึ่งตอบผิดเพื่อน ๆ ในห้องจะหัวเราะทำให้เกิดความอายไม่กล้าตอบในครั้ง

ต่อไปแต่เมื่อนักเรียนทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากนักเรียนตอบผิดก็ถือว่าผิด ทั้งกลุ่ม คนอื่น ๆ อาจจะให้ความช่วยเหลือกันบ้าง ทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้นและเกิดความรักในการเรียนและเกิดความมั่นใจในการตอบคำถาม (สาละวิน, 2534) สำหรับวิธีที่จะช่วยให้การเรียนการสอนให้ดีขึ้นและเหมาะสมกับปัญหาในการสอน ที่พบคือ การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคSTAD เป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งตรงข้ามกับการเรียนที่เน้นการแข่งขันและการเรียนตามลำพัง ถ้านักเรียนอยากให้กลุ่มของตนเองได้รับรางวัลนักเรียนจะต้องช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้ เห็นความสำคัญของการเรียนและเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ หลังจากครูนำเสนอบทเรียนนักเรียนจะทำงานร่วมกัน อาจจะทำงานเป็นคู่แล้วเปรียบเทียบคำตอบกัน อภิปรายเมื่อมีความเห็นไม่ตรงกันและช่วยอธิบายเมื่อเพื่อนไม่เข้าใจ มีการอภิปราย เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาและมีการปรับปรุงกันในกลุ่มว่าเกิดการเรียนรู้มากน้อยแค่ไหน เพื่อให้ทุกคนสามารถทำแบบทดสอบได้ แต่นักเรียนไม่สามารถช่วยเหลือกันเมื่อถึงเวลาทดสอบ ความรับผิดชอบของบุคคลจะเป็นแรงจูงใจในการที่นักเรียนที่เรียนรู้ได้คืออธิบายให้เพื่อนได้เข้าใจ ซึ่งกลุ่มจะประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ เพราะคะแนนของกลุ่มจะมาจากคะแนนพัฒนาการของสมาชิกในกลุ่มทุกคน (ณัฐชญา อินพุลวงษ์, 2559)

อย่างไรก็ตามวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมีหลายวิธีด้วยกันที่จะนำมาแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน จากปัญหาที่พบดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD มีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนาการสอน ซึ่งการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD เป็นวิธีการที่เหมาะสมที่ใช้ในการเรียนการสอน ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกของกลุ่มเป็นอย่างดี เริ่มต้นจากการแบ่งนักเรียนออกเป็น กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มมีสมาชิกจำนวนที่พอเหมาะ เมื่อเริ่มการเรียนการสอนนักเรียนจะต้องฝึกตนเองให้มีความสามารถเพียงพอที่จะทำกิจกรรมกลุ่มได้ (กรมวิชาการ, 2546) การจัดการเรียนการสอนที่จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มจะลดความสามารถสมาชิกในกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระอาจมีหลายตอนผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอนและเก็บคะแนนของตนไว้ ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบย่อยหลาย ๆ ครั้งและผู้เรียนแต่ละคนทำได้ สื่อการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งมีบทบาทต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมากเนื่องจากสื่อจะเป็นตัวกลางในการนำเนื้อหาไปสู่ผู้เรียนสื่อการเรียนการสอนช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีประโยชน์ต่อการสอนทั้งตัวครูและตัวผู้เรียน เป็นสิ่งกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนมีชีวิตชีวา ทั้งยังช่วยให้ครูประหยัดเวลาและแรงงานในการอธิบาย ทำให้ผู้เรียนจำบทเรียนได้แม่นยำขึ้นและมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นจากการได้เห็นได้ฟังได้สัมผัสและได้แสดงออก อย่างไรก็ตามสื่อแต่ละชนิดล้วนมีลักษณะเฉพาะมีข้อดีและข้อจำกัดแตกต่างกันผู้สอนจึงจำเป็นต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมที่สุด เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมมีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนาการสอนวิชาภาษาจีน ผู้สอนควรหาวิธีการนำสื่อประสมประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุ วิธีการมาใช้ร่วมกัน อย่างสัมพันธ์กันในลักษณะที่สื่อแต่ละอย่างส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน เรียกว่า “การสอนโดยใช้สื่อประสม” สื่อประสม สามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความพร้อมของแต่ละคน นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกและไม่เบื่อ เรียนรู้ได้ดีและเร็วขึ้น เพราะนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากสื่อที่เป็นรูปธรรม ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพในการเรียนดีขึ้น จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะผู้ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสบปัญหาในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน คือนักเรียน ไม่กล้าแสดงออก ขาดความกระตือรือร้นขาดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักในความสำคัญของการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) ซึ่งเป็นหนึ่งในรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีจุดเด่นในการกระตุ้นให้นักเรียนทำงานเป็นทีม แบ่งปันความรู้ และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ร่วมกัน เทคนิคนี้ไม่เพียงช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียน แต่ยังช่วยให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนและแก้ไขข้อผิดพลาดร่วมกัน ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาทักษะด้านภาษาที่ต้องการการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เช่น การอ่านออกเสียงพินอิน เมื่อผสมผสานเทคนิค STAD เข้ากับการใช้สื่อประสม เช่น วิดีโอ เสียง และภาพประกอบ จะช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำและฝึกฝนการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งพัฒนาและประเมินผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพินอินของนักเรียน และสร้างความพึงพอใจในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนในอนาคต

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม โดยมุ่งให้

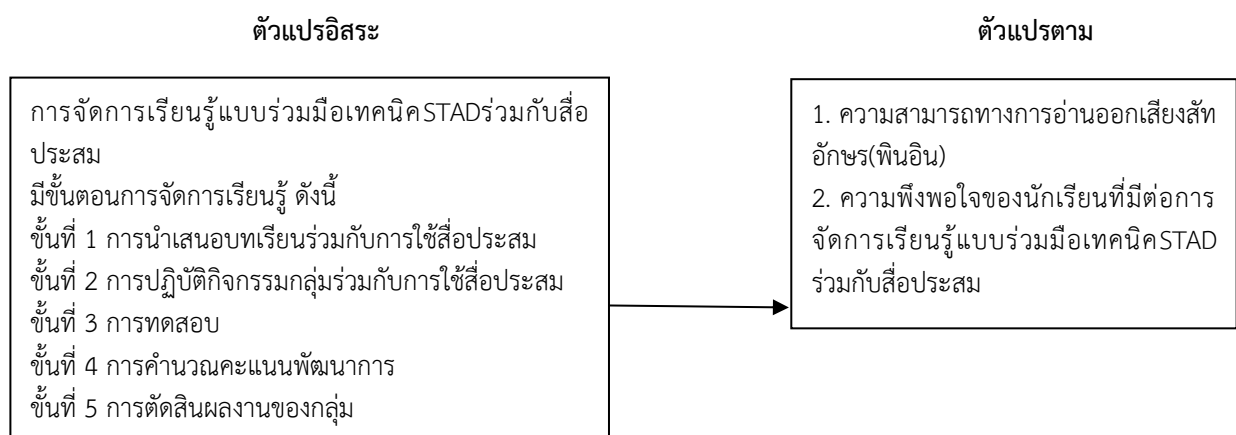
ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ส่งผลไปถึงการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ปรับปรุงและส่งเสริมการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้โรงเรียนต่างๆที่มีความสนใจนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและมีการส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังเรียนกับก่อนเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม จึงสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพประกอบดังนี้



สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 55 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย์ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ตัวแปร
ตัวแปรจัดการกระทำ คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม
ตัวแปรที่ศึกษา คือ 1. ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)
2. ความพึงพอใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม เรื่อง สัมผัสภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาในรายวิชา ภาษาจีน รหัสวิชา จ20201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สัมผัสภาษาจีน ของโรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย์ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เรื่อง สัทอักษร โดยจัดกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ดังนี้

- 1) สัมผัสภาษาจีน(พยัญชนะ) จำนวน 4 ชั่วโมง
- 2) สัมผัสภาษาจีน(สระและวรรณยุกต์) จำนวน 4 ชั่วโมง
- 3) สัทอักษรจีน(การประสมเสียง,ผันเสียง) จำนวน 4 ชั่วโมง

2. แบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) จำนวน 1 ฉบับ ใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียน(pre-test) และหลังเรียน (post-test) เป็นแบบทดสอบการอ่าน ภาคปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ กำหนดการให้คะแนน คืออ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน ครอบคลุมเนื้อหา โดยสร้างตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม เรื่อง สัมผัสภาษาจีน ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ทราบเป้าหมายของหลักสูตรตาม มาตรฐานตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางและคุณภาพผู้เรียน
2) ศึกษา วิเคราะห์เนื้อหา เลือกหน่วยการเรียนรู้จากสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาหาจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลที่จะนำมาสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความสอดคล้อง

3) ศึกษานวัตกรรม สื่อประสมที่ประกอบด้วยแอปพลิเคชัน wordwall , Youtube , HelloChinese และ ChineseSkill โดยประยุกต์ใช้ร่วมกับกระบวนการจัดเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาจัดทำแผนการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้เรื่องสัมผัสภาษาจีน โดยใช้ระยะเวลา 12 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วย

1. ผลการเรียนรู้
2. สาระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. สมรรถนะของผู้เรียน
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม
7. การวัดและการประเมินผล
8. สื่อการสอน
9. บันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

4) ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม

5) ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมในเนื้อหาเรื่องพยัญชนะ

สระและวรรณยุกต์ การประสมเสียง รายวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยให้มีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้และระยะเวลา

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ และให้ข้อเสนอแนะ

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

8) นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ และให้ข้อเสนอแนะ เสนอพร้อมแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยมาก

โดยถือเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมที่อยู่ในค่าเฉลี่ย 3.51 (เหมาะสมระดับมาก) ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ($\bar{x} = 4.60$)

9) ดำเนินการปรับแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

10) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของของความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วแปลผลเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

11) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)จำนวน 1 ฉบับ ใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียน(pre-test) และหลังเรียน(post-test) เป็นแบบทดสอบการอ่าน ภาคปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ กำหนดการให้คะแนน คืออ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน ครอบคลุมเนื้อหา โดยสร้างตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (รายวิชาภาษาจีน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หน่วยการเรียนรู้เรื่องสัมผัสภาษาจีน

2) ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีสร้างแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)จากเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างตารางวิเคราะห์แบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) โดยกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

4) สร้างแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นการวัดผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน

5) นำแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ที่สร้างขึ้น และตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้คำแนะนำ

6) นำแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอนภาษาจีน และด้านวัดและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและใช้ดุลพินิจ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) และนำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยเกณฑ์การให้คะแนน

7) นำแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว นำไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย์ จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

8) นำคะแนนจากการทดลองจากแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) มาหาค่าสถิติของแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ หาค่าความยากง่าย

(p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบรายข้อของแบบทดสอบ แล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ที่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ คือ มีค่าระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20–0.80

9) จัดพิมพ์แบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ฉบับสมบูรณ์ เพื่อทดสอบจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายระดับค่าเฉลี่ย ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

4.51 – 5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจ และให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4) นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสม ของข้อคำถามและความเที่ยงตรง (Validity) แล้วนำผลการพิจารณาไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดด้านความพึงพอใจของนักเรียน

5) นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัด ด้านความพึงพอใจของนักเรียนไปสู่การหา IOC ผลการวิเคราะห์พบว่า IOC เท่ากับ 0.88 เป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงทุกข้อ จากนั้นนำแบบวัดความพึงพอใจมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยโดยขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังโรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย์ประสานงานกับผู้บริหารคณะครูโรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย์ เพื่อกำหนด วัน เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ก่อนดำเนินการสอนผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ อธิบายวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ให้นักเรียนเข้าใจและมีความพร้อมที่จะเรียน

3. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) จำนวน 30 ข้อ เรื่อง สัมผัสภาษาจีน เพื่อทดสอบความสามารถทางการอ่านของนักเรียน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม เรื่อง สัมผัสภาษาจีน จำนวน 4 แผน เวลา 12 ชั่วโมง

5. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) เรื่อง สัมผัสภาษาจีน ฉบับเดิมจำนวน 30 ข้อ

6. ตรวจคะแนนจากแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการการออกเสียงสัทอักษร ให้ 1 คะแนน อ่านผิดให้ 0 คะแนน

7. นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

8. รวบรวมคะแนนจากแบบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม รายบุคคล

9. รายงานผลการวิจัย โดยนำเสนอผลการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และความพึงพอใจโดยใช้รูปแบบตาราง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

3. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STADร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังเรียนและก่อนเรียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน t-test (Dependent Sample) ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์	คะแนนเต็ม	df	$\bar{x}$	S.D.	t-test	p-value
ก่อนเรียน	30	29	11.60	1.38	41.40*	0.00
หลังเรียน	30		23.33	2.35		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 11.60 คะแนน และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 23.33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) ก่อนและหลังเรียน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 41.40^*$, $p = 0.00$) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{x} = 23.33$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{x} = 11.60$) อย่างชัดเจน

2. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ผู้วิจัยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม (21 คะแนน) จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยใช้สถิติ t-test (One Sample) ผลการเปรียบเทียบปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด

ผลสัมฤทธิ์	คะแนนเต็ม	Df	เกณฑ์	$\bar{x}$	S.D	t-test
หลังเรียน	30	29	21	23.33	2.35	5.43*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 23.33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ในขณะที่เกณฑ์ผ่านที่กำหนดไว้คือ 21 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม เมื่อพิจารณาความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 5.43^*$, $p = 0.00$)

สรุปได้ว่าความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 นอกจากนี้ ค่าเฉลี่ยของความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(ฟินอิน)

หลังเรียน ($\bar{x} = 23.33$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยที่กำหนดเป็นเกณฑ์ผ่าน ($\bar{x} = 21$) อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่า ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 3 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	4.70	0.47	มากที่สุด
2	เนื้อหาที่เรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	4.33	0.48	มาก
3	เนื้อหาที่เรียนเหมาะสมกับเวลาเรียน	3.93	0.69	มาก
4	เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5.00	0.00	มากที่สุด
5	นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน	4.46	0.51	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
6	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมมีความเหมาะสม	4.63	0.49	มากที่สุด
7	นักเรียนมีความพึงพอใจกับการเลือกวิธีค้นคว้าหาคำตอบด้วยตัวเอง	4.76	0.43	มากที่สุด
8	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมทำให้เข้าใจขั้นตอนการทำงานและปฏิบัติเองได้	4.26	0.45	มาก
9	นักเรียนสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และได้แสดงผลงาน	4.53	0.51	มากที่สุด
10	นักเรียนพอใจกับการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม	4.90	0.31	มากที่สุด
11	นักเรียนพึงพอใจกับการปฏิบัติการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.53	0.51	มากที่สุด
12	นักเรียนพึงพอใจกับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	4.56	0.50	มากที่สุด
ด้านสื่อ/อุปกรณ์				
13	สื่อประสมที่ครูใช้ประกอบการสอนตรงกับสาระที่เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
14	สื่อประสมที่ครูใช้ประกอบการสอนน่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
15	นักเรียนพึงพอใจที่ได้ใช้สื่อประสมในการจัดกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
16	นักเรียนพึงพอใจในการใช้สื่อและนวัตกรรมที่หลากหลาย	5.00	0.00	มากที่สุด
17	สื่อประสมที่ครูใช้จัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
การวัดผลประเมินผล				
18	นักเรียนพึงพอใจที่ได้รับการประเมินผลงานของตนเอง	4.93	0.25	มากที่สุด
19	นักเรียนพึงพอใจกับคะแนนของกลุ่ม	4.80	0.41	มากที่สุด
20	การให้คะแนนของครูมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.72	0.24	มากที่สุด

3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม จากตารางที่ 3 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD ร่วมกับสื่อประสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 ซึ่งมีผลค่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD ร่วมกับสื่อประสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 ซึ่งมีผลค่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) และความพึงพอใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่พบมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) จากการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน และหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ถือว่าผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถสรุปได้ว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม ช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงของนักเรียน การใช้สื่อประสมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD สนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและสามารถฝึกฝนได้หลากหลายรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และช่วยเหลือกัน ส่งผลให้นักเรียนที่มีความสามารถหลากหลายสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การทำงานเป็นทีมช่วยลดความกังวลในการเรียนรู้รายบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่อาจมีทักษะพื้นฐานต่ำกว่าเพื่อน การแบ่งกลุ่มแบบความสามารถตามเทคนิคSTAD ทำให้นักเรียนทุกคนได้มีบทบาทในการเรียนรู้ และการพัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนแต่ละคนและนักเรียนได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของกรกช ฉวีวรรณชล, (2564) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD แล้วพบว่า ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และดัชนีประสิทธิผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเท่ากับ 0.5304 ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.04 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสลาบิน (Slavin, 1995) ที่ว่าการสอนตามรูปแบบกิจกรรมนี้เป็นการจัดกลุ่มนักเรียน โดยลดระดับความสามารถซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น รวมถึงแนวคิดของจอยซ์และวิลส์ (Joyce and Weil, 2004) ได้กล่าวว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นเทคนิคที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสติปัญญาและด้านสังคมช่วย พัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญา ให้เกิดการเรียนรู้จนบรรลุถึงขีดความสามารถสูงสุดได้ โดยมีเพื่อนในวัยเดียวกันเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือ เนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกันย่อมจะมีการใช้ภาษา สื่อสารที่เข้าใจง่ายกว่าครูผู้สอน

สื่อประสมซึ่งประกอบด้วยสื่อภาพ เสียงและสื่ออินเทอร์เน็ตช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่หลากหลายและทำให้การฝึกฝนการออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากนักเรียนได้เห็นภาพ ได้ยินเสียง และได้มีส่วนร่วมในการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ การใช้สื่อที่หลากหลายยังช่วยตอบสนองต่อความแตกต่างของนักเรียนในด้านรูปแบบการเรียนรู้ (Visual, Auditory, Kinesthetic) ทำให้ผลการเรียนรู้ที่ได้รับดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ทับสรีกร, (2559) ได้วิจัยการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วพบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 79.70 เมื่อ เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนพบว่า หลังจากให้นักเรียนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียง โดยใช้เกมประกอบแบบฝึก ส่งผลให้มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนด้านการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D.=0.54)) และสอดคล้องกับ สุวิมล นกกลาง, (2559) ได้วิจัยทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน (พินอิน) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เกม แล้วพบว่า นักเรียนมีทักษะในการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน (พินอิน) เพิ่มขึ้น โดยก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมหลังเรียนสูงกว่าทักษะการอ่านออกเสียงก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมี

ทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน (พินอิน) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$)

จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความสามารถทางการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สามารถอธิบายได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม มีประสิทธิภาพในการเพิ่มพูนทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน ผลลัพธ์ที่นักเรียนมีความสามารถตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการใช้เทคนิคนี้ ผลลัพธ์นี้ชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยที่นักเรียนสามารถทำงานเป็นทีมได้ดีและใช้สื่อเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 ซึ่งมีผลค่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมและสนุกสนานในการเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมกับบทเรียนอย่างเต็มที่ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น โดยเฉพาะการเรียนที่เน้นการทำงานร่วมกันในกลุ่มเพื่อน ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เน้นการทำงานเป็นทีม ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน เช่น ทักษะการสื่อสาร การฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันได้รับโอกาสในการช่วยเหลือและพัฒนาตนเอง ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมและเกิดความรู้สึกเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD ช่วยลดความเครียดและความกดดันในห้องเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ในบรรยากาศที่เป็นกันเองและสนับสนุนกัน ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและมั่นใจในการเรียนมากขึ้น การที่ผลการวิจัยนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนรู้สึกว่าการเรียนวิธีนี้ส่งเสริมความมั่นใจ และทำให้นักเรียนกล้าถามคำถามเมื่อไม่เข้าใจ ความพึงพอใจของนักเรียนยังอาจเชื่อมโยงกับความสำเร็จทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น นักเรียนเห็นผลลัพธ์เชิงบวกจากการเรียนรู้ เช่น การอ่านออกเสียงพินอินได้ถูกต้องและคล่องแคล่วมากขึ้น จึงทำให้นักเรียนรู้สึกพึงพอใจในกระบวนการเรียนที่ใช้ นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าการเรียนรู้นี้เป็นประโยชน์จริง และนำไปสู่ความสำเร็จในทางปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรศักดิ์ มะลิซ้อน, (2561) ได้วิจัยการพัฒนาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนกับหลังเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคSTAD พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคSTAD พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคSTAD โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง “พินอิน” ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการเรียนภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น เช่น การอ่านจับใจความ การเขียน และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การวางรากฐานที่มั่นคงในระดับขั้นต้นจะช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเผชิญความซับซ้อนของภาษาในระดับขั้นที่สูงขึ้น ทั้งในด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย ผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ไม่เพียงช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการออกเสียงที่ดีขึ้น แต่ยังสร้างแรงจูงใจและความมั่นใจในทักษะภาษาจีน ซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ระยะยาว ความมั่นใจนี้สามารถส่งเสริมให้นักเรียนกล้าที่จะสื่อสารภาษาจีนในสถานการณ์จริง รวมถึงช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษา ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่พบได้บ่อยในกลุ่มผู้เรียนภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในวิชาภาษาจีนระดับชั้นอื่น ๆ โดยเฉพาะการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะผ่านการทำงานเป็นทีม การใช้เทคนิค STAD สามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้จากเพื่อนในกลุ่ม เสริมสร้างการช่วยเหลือกัน และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา รวมถึงทักษะทางสังคม ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับสื่อประสมในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการสร้างความพึงพอใจในกระบวนการเรียนรู้ การออกเสียงพินอินที่ถูกต้องเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีความเชื่อมโยงโดยตรงกับการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผลลัพธ์เหล่านี้สามารถส่งผลเชิงบวกต่อความสามารถทางภาษาโดยรวมของนักเรียนในระยะยาว และช่วยสร้างนักเรียนที่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนในบริบทที่หลากหลาย ทั้งด้านการศึกษา การทำงาน และการสื่อสารในโลกยุคใหม่

สรุป นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD

ร่วมกับสื่อประสม แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วม การสร้างบรรยากาศที่ไม่กดดัน และ การใช้สื่อประสมที่น่าสนใจ ทำให้พวกเขามี ความรู้สึกบวกและเชื่อมั่นในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม ควรได้รับการพัฒนาและนำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ที่ต้องการเสริมทักษะด้านการปฏิบัติเช่น วิชาภาษาอื่น ๆ หรือวิชาที่เกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติโดยปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา

2) ครูผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป หลาย ๆ กิจกรรม เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่ เกิดการเบื่อหน่าย สนุกสนาน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานตัวเองหรือผลงานกลุ่ม เพื่อให้เกิดทักษะในการคิด การ พุด การกล้าแสดงออก ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสมไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

2) ควรพิจารณาการทำวิจัยระยะยาว เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถของนักเรียนหลังจากการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม ในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น เช่น 6 เดือน หรือ 1 ปี เพื่อดูผลต่อเนื่องของการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับสื่อประสม ว่ามีประสิทธิภาพอย่างไรในระยะยาว

3) ควรศึกษาผลของการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง หรือ การทบทวนความรู้ หลังการเรียนรู้จบว่าเทคนิคนี้ยังคงช่วย ให้ นักเรียนมีความสามารถที่ยั่งยืนหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กนกวรรณ ทับสีรัก. (2559). การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กรกช ฉวีวรรณชล. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. [Online].<https://www.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/246854>. [2567, ธันวาคม 20].
- จิรศักดิ์ มะลิซ้อน. (2561). การพัฒนาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ขุน เหล่าย. (2551). สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐชัญญา อินพูลวงษ์. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อคณิตศาสตร์และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชียศึกษา. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล นกกลาง. (2559). ทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน (พินอิน) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดย การใช้เกม. ศึกษาวารสารศึกษาศาสตร์, 3(2) , 43-50.
- Joyce, B., Weil, M., and Calhoun, E. (2004). "models of theaching. translated by: Behrangi." Mohammad Reza, tehran: kamale tarbiat Publications.
- Slavin, R. E. (1991). Student team learning: a practical guide to cooperative learning (3" ed.).Washington, DC: National Education Assdciation of the United States.
- _____ (1995). Cooperative learning theory, Research and Practice (2"* ed.). Massachsetts: A Simom& Schuster.